

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4306/2023
31.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Урош Митровић, адвокат из ..., против туженог Клиничко-болничког центра „Др Драгиша Мишовић – Дедиње“, Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2660/23 од 03.07.2023. године, у седници одржаној 31.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2660/23 од 03.07.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2660/23 од 03.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2660/23 од 03.07.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе тужиље и туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 3464/21 од 15.03.2023. године, у ставовима трећем, четвртном и шестом изреке, којима је одбијен као неоснован тужбени захтев за обавезивање туженог да тужиљи на име накнаде за исхрану у току рада исплати износ од 103.616,56 динара, на име регреса за коришћење годишњег одмора износ од 85.269,07 динара са законском затезном каматом на појединачно означене месечне износе од доспелости до исплате и тужени обавезан да тужиљи надокнади парничне трошкове у износу од 70.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о посебној, по члану 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна

питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

О питању права запослених којима се плате исплаћују у висини вредности минималне зараде у јавним службама, као корисницима буџетских средстава, донет је правни закључак на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 05.07.2022. године. По овом Закључку запослени остварују право на накнаду трошкова исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора по основу рада, применом коефицијента за обрачун и исплату плата у којем је садржан додатак на име тих накнада и саставни је део коефицијента за сваког запосленог. Побижана пресуда донета је у складу са наведеним правним закључком, па пошто не постоје правна питања која налажу одлучивање о изјављеној ревизији као о посебној, на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне, по одредби члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

У парницама из радних односа, ревизија је увек дозвољена по одредби члана 441. ЗПП само у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. За имовинскоправне спорове, какав је предметни, меродаван је режим из одредбе члана 403. став 3. ЗПП, по коме ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побижаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 18.05.2021. године, вредност побижаног дела пресуде је 188.885,63 динара и не прелази законски цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**